

LA GRACOLARIA

Periódico semanal

La Redacción no se hace solidaria de los trabajos firmados.

Insertense ó no, no se devuelven los originales.

Anuncios, edictos y comunicados á precios convencionales.

Redacción y Administración

CALLE DE CORRÓ, 9

Precios de suscripción

Trimestre, pago adelantado.	1'50 ptas
Número suelto.	0'15 "
Número atrasado.	0'20 "

LO TEATRE ANTICH

(GRECH Y ROMÀ)

La sala d' espectacles

Ab lo temps, perdé 'l teatre lo caràcter que li donà vida. L'acte ja no 's celebrava 'n lo temple ni 'n los vinyats, sino 'n lloch á propòsit. S' aixecava un tancat de fusta; tancat que 's convertí 'n verdader teatre, desmuntantse al acabarse las representacions. N' existia encare aquesta costum quan Esquilo, en l' any 500 abans de la era cristiana, feu estrenar sa primera obra. Mes en un d' aquestos edificis, en diada de representació, cediren al excés de la gentada alguns tablados y moltas personas hi varen pendre mal. Allavoras comensaren á construirse teatres de pedra.

Consistia l' edifici-teatre d' una part en dos semi-cèrcols ab diferent diàmetre, pero trasats desde un mateix punt, y juntats d' altre part ab un rectàngul. N' estava dividit en tres departaments: l' escenari; la orquesta, la part destinada al coro y als dansaires; teatre propiament dit, ó sigui ahont seyan los espectadors.

L' escenari era un poch més elevat que 'l departament destinat á la orquesta. Sostenian lo prosceni cariatides ab figuras de sàtirs, y los buyts s' omplian ab escenas de la vida del deu Dionissi. Una escalinata comunicava l' escenari ab la orquesta.

Aquest departament estava situat entre l' escenari y la part destinada als espectadors. La forma la tenia d' hemicicle y ab l' enrajolat de marbre. La grandaria variaba segons lo teatre, mes sempre ab doble entrada de sa llargada, y aquesta precisament la meytat del diàmetre del edifici. La orquesta 's dividia en tres parts. Lo primer lloch se destinava als ballarins, las mimas y tots los actors subal-

terns, que funcionavan en los entreactes y al final de la funció. En lo segón ab una cosa com un altar, los coros hi feyan sas dansas. La última part servia pera 'ls músichs.

Entre 'ls grechs, la part destinada á la orquesta, la formava una gran plataforma apoyantse ab la escena, si be n' era més baixa de nivell que aquesta. Cap al cantó del espectadors hi havia un buyt, que segons sembla, servia pera que hi passessin los toca-tardans al anar á sos assientos sense interrompre la funció. En Atenas, solsament los actors que tenian paper en la obra pujavan á la escena; tots los altres representavan en lo departament de la orquesta. Entre 'ls romans aquest lloch petitejava perque 'l coro no hi tenia la importancia que 'n lo teatre grech.

Lo lloch pels espectadors venia á tenir la forma d' una ferradura. Anava apoyat casi sempre ab la rampa d' una montanya y per lo tant tenia una gran pendent. Contava ab dos ó tres classes de pórtichs sobreposats, segons lo número de pisos, poguentse d' aquesta manera voltar lo local. Las gradas dels assientos s' aixecaban d' unas 15 á 18 pòlsadas; n' eran dobles de llarch sobre la seva alsada. Aixís se seya sense sentirse molestet pels peus dels espectadors de sobre, no habenthi com no hi havia tarimas pera posárloshi. Las més de las vegadas los assientos los formava la roca mateixa, y pera seurihi ab alguna comoditat tenian alguna inclinació. Ab tal art estavan disposats que cap espectador feya nosa al seu vehí de sobre. Als assientos s' hi anava per medi d' escalas, que convergint á la orquesta, conduhian á tots los puestos destinats als espectadors. Vista desde baix la graderia formada pels assientos se dividian en dos sentits. Per alt. la tallvaan los passadissos que separavan los pisos, y pel costat, las escalas que conduhian á las gradas dels setis.

N' eran los pórtichs adornats ab hermosas estatuas, y com formavan aquells de limit á la orquesta, y aquesta contava la meytat de,